

ÚJRAINDÍTJÁK A GYEREKKORT

Kreatívan a Bátor Táborban

Látszólag játszanak, de közben fontos dolgok zajlanak le bennük
- visszabátorodnak, gyógyulnak, újra bíznak önmagukban

© Bátor Tábor Alapítvány jövőtábor

„Az orvosok az életemet adták vissza, a Bátor Tábor az életkedvemmet!” – vallja Dóri, a Bátor Tábor egyik táborozója. Vajon mi történik ebben a táborban és milyen módszerrel dolgoznak? A játék és a kreativitás alapvető eleme a terápiás rekreációnak, melynek eszközeivel súlyosan beteg gyerekek és családjuk életébe hozzák vissza a nevetést, az önfeledtséget, a barátokat. Játékos kalandok útján megmutatják nekik, hogy többre képesek, mint gondolták. Így hazatérve könnyebben veszik fel a harcot a betegséggel is.

A Bátor Táborban 2001 óta kínálnak komplex terápiás rekreációs programokat dagantos, cukorbeteg, krónikus ízületi gyulladással (JIA), krónikus bélgyulladással, valamint hemofiliával kezelt gyermekek és családjuk részére. Céljuk olyan élményeket nyújtani táborozóiknak és kórházi programjaik résztvevőinek, aminek köszönhetően visszanyerik a magukba vetett hitet. A magaskötél-pályán,

evezés, íjászkodás vagy kézműveskedés közben átélt tapasztalatok kitérítik határaikat, ami gyógyulásukat is segítheti.

2001-ben még 70 főt fogadtak két turnusban, 2018-ban már közel 1000 táborozó részesülhet életeket megváltoztató, élményterápiás programjaikban. A Yale Egyetemmel végzett közös kutatás kimutatta, hogy a résztvevők több mint kétharmadának nőtt az önbizalma, javultak társas kapcsolataik, és a tábor után bátrabban vágta bele új dolgokba. Hasonló arányban javult az orvosi személyzethez, illetve a gyógyszerzedéshez való hozzáállásuk is.

A Bátor Táborban nem teremtenek versenyhelyzetet, ugyanakkor mindenkit egyéni és csoportos kihívások elé állítanak. Fejlődni ugyanis akkor tudunk, ha nem a megszokott környezetünkben végezzük rutinfeladatainkat, hanem a komfortzónánkból kilépve szerzünk új tapasztalatokat magunkról és a világról. A *challenge by choice* elvét követve, ami röviden annyit tesz, hogy a résztvevők a kihívásokkal nem szükségszerűen, mintegy kényszerből néznek szembe, hanem saját döntésük alapján, teret engednek a kreati-

vitásnak. Elfogadják, hogy egy bizonyos játék, alkotás vagy program sokféleképpen megvalósulhat, így mindenki jó lesz valamiben, amit tudatos és folyamatos visszajelzés segítségével meg is erősítenek a kis betegekben. Így érik el, hogy például egy nyolcéves kisfiú is büszke legyen a kézműves programon varrt szütyőre, vagy így lesz egy félresikerült szélfogóból asztaldísz. Ezt a hozzáállást a tábor önkéntes segítői, akiket cimboráknak hívnak, profi módon képviselik. Így válnak például 007-es ügynökökké a magaskötél-pályán, és teremtenek minden táborozóból különféle hőst, vagy érik el, hogy a Harry Potter témájú táborban egy Teszlek süvegbe rejtett walkie-talkie osztja házakba a gyerekeket. Jó példa a tábor végét záró *Tiéd a színpad* este is, ahol minden gyermek fellép a házával. A nyelvi és testi korlátokat (például mozgáskorlátozottság) speciális és közös kihívásként megélve minden egyes táborozó megtalálja a helyét a miniprodukciónban, ami megerősíti őket abban, hogy sokkal többre képesek, mint amit a betegségükből kifolyólag magukról gondoltak.